

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLI.

ZATURDAG den 18den JUNY 1853.

No. 25.

Uittreksels uit Nederlandsche Couranten tot den 14 Mei jl.

HERDERLYKE BRIEF VAN DE ALGEMEENE SYNODALE COMMISSIE DER NEDERL. HERVORMDE KERK. De Algemeene Synodale Commissie der Nederl. Hervormde Kerk heeft dezer dagen een Herderlyken Brief aan de Christelyke Hervormde gemeenten in Nederland uitgevaardigd. Wy bevelen met nadruk dit merkwaardig stuk ter lezing allen aan, die zich door de invoering der bisschoppelyke hierarchie in ons vaderland tot eene vrees hebben laten vervoeren, welke, zoo als in dezen brief wordt gezegd, *overdreven*, wellicht *ongegrond* was, en ten gevolge waarvan vele Protestanten zich hebben laten verleiden door sommigen, die *onheilig vuur op het altaar hebben gebrand*.

“Wy hebben—zegt de Synodale Commissie—in aanmerking genomen, welke de mate der godsdienstige en kerkelyke vryheid zy, die aan ons of die aan anderen is toegestaan, en die door de wetten van den Staat aan ons en aan anderen gewaarborgd is.— Wy hebben de regten en pligten der onderscheidene in ons Vaderland bestaande en wettiglyk erkende godsdienstige gezindten gewikt en gewogen. Wy hebben acht gegeven op hetgeen omtrent den vorm en de wyze der invoering eener Bisschoppelyke hierarchie in Nederland, langs legalen weg, mede aan ons is bekend geworden. Wy hebben ons, in gemoede en voor God, beraden over hetgeen, in den tegenwoordigen toestand, voor het waarachtige heil onzer Kerk meest bevorderlyk wezen mogt.— Maar wy hebben het ook en inzonderheid geacht van onzen pligt en onze roeping te zyn, om dezen Brief tot u te rigten, ten einde by u in gedachtenis te brengen, wat uwen godsdienstigen en kerkelyken yver, zoo veel nodig, bekrachtigen, bezadigen en heiligen kan. Als broeders tot de broederen spreken wy. Van u vertrouwen wy, dat gy onze woorden zult ontvangen met broederlyken zin.”

De Synodale Commissie heeft met al den ernst, het onderwerp waardig, de zaak onderzocht, en als slotsom van dat onderzoek de *Allocutie* en den *Apostolischen Brief*, uitmakende den vorm der regeling van de R. K. aangelegenheden hier te lande, ten sterkste afgekeurd. Maar uit de geschiedenis zelve der R. K. Kerk pnt de Synodale Commissie het bewys, dat het hier de eigenaardige taal van Rome is, die is gesproken, van Rome, dat niet gewoon is “de gebeurtenissen der wereld in zyne gedenkboeken op te teekenen.” Van den vorm tot de zaak overgaande, zegt deze Commissie:

“De verzekering is openlyk aan uwe vertegenwoordigers gegeven, dat krachtige vertoogen gedaan zyn en nog zullen worden tegen de grieven, ons Volk en onzer Regering aangedaan. De Nederlandsche gezant is vooreerst uit Rome heengegaan, opdat het voor allen blyken zou, dat zowel de Bestuurders als het Volk van Nederland verontwaardigd zyn over de handelwyze van het Pauselyke Hof. De vorm en wyze der vestiging of herstelling eener bisschoppelyke hierarchie in ons vaderland hebben niet anders dan afkeuring gewekt. Maar zoo gy vraagt, of dan de zaak zelve geleden moet worden en of het mag worden gedoogd, dat de Roomsche gemeenten onder een bisschoppelyk gezag en bestuur worden gesteld, dan willen wy u onderscheidenlyk, maar ook vrymoedig en open antwoorden. Het is namelyk, gelyk door een volksvertegenwoordiger (*) naar waarheid is gezegd, een Protestantsch beginsel, in onze Grondwet geschreven, maar in de wetgeving van vele andere volken tot op dezen dag niet erkend, dat de godsdienst, het geloof en het geweten vry moeten zyn. Ge

lykheid van alle godsdienstige gezindten voor de wet, zonder overheersching aan de eene of andere zyde, is een grondregel van staatsregt, die zonder schade en onregt niet weêr voor andere beginselen wyken kan. Ten gevolge daarvan behoort het buiten uwe of onze beoordeeling te blyven, of de Opperpriesters in de Roomsche Kerk al of niet den naam en het kled van Bisschop zullen dragen. In zoo verre de regeling dier aangelegenheid zuiver kerkelyk is, zy het aan de zorg der Regering en den yver onzer volksvertegenwoordigers overgelaten, of en in welke mate het grondwettig toezigt daarby blyve uit te oefenen, maar de inwendige regeling van andere kerken behoort, voor het minst van onze zyde, niet betwist noch belemmerd te worden.”

Zooals men weet, was ook de bisschopseed vooral gebezigd, om de gemoederen der Protestanten op te zetten. De synodale commissie zegt niet, dat het afleggen van dien eed behoort geweerd te worden; dat het afleggen van dien eed zoude zyn krenking der regten van de Protestanten; zy geeft slechts als haar vertrouwen op, dat “zoo ooit of immer die eed tot vervolging van onze geloofsgenooten in Nederland of tot eene poging daar toe aanleiding gawe, alsdan, onder de regering van een Koning uit het geslacht van Oranje, toch wel de bescherming, by de Grondwet gewaarborgd, ons of u niet ont houden zou worden.”

Teregt—en wie zou het niet beamen?—maant de Commissie aan, “om iedere aanmatiging, alle regten en privilegiën, die, op grond eener kerkelyke regeling, ter onzer vergelyking, zouden veroorloofd of ingeropen worden, langs den wettigen weg tegen te houden.” De Synodale Commissie verblydt zich echter hierby te mogen voegen: “dat zoodanige verongelyking voor het tegenwoordige, zoo wy vertrouwen, weinig of niet te vreezen is.”

Wat blyft er nu over van dat dreigende gevaar, van die *miskennning der regten van de Protestanten*, van die *verkeerde handelingen van het ministerie Thorbecke*, nu de waker en handhaver der regten en vryheden van de Protestantsche kerk aldus tot de Hervormden in Nederland het woord voert?

Wy achten het van groot belang, by het ophanden zyn der verkiezingen, te wyzen op de waarschuwendende woorden, door deze zelve synodale commissie gesproken en die bedektelyk schynen te doelen op den burgerpligt, welken men weldra zal hebben te vervullen.

“Ziet het niet voorby”—zoo roept de Commissie uit—“dat sommigen onheilig vuur op het altaar hebben gebrand. De geschiedenis van ons Vaderland verheft hare stem ter waarschuwing, dat godsdienstige en kerkelyke geschillen tot partyleus noch tot masker van staatkundige en eerzuchtige bedoelingen misbruikt mogen worden.”

TILBURG, 8 Mei. Sedert menschen geheugen is er in de maand Mei niet eene zoo groote hoeveelheid sneeuw gevallen als heden; in den vroegen morgen omstreeks 4 ure is het alhier begonnen te sneeuwen en dit heeft gestadig tot heden middag ca. 1 ure voortgeduurd; de akkers, velden en tuinen en de daken der huizen en schuren zyn allen zoodanig met sneeuw bedekt en het weder is zoo koud en guur, dat men zich verbeeldt tot de maand Jan. te zyn teruggekeerd. Het vele water, dat door die sneeuw is en wordt te weeg gebragt, verhindert den landman op nieuw zyne lang liggende akkers te bebouwen en in het zaad te brengen, hetgeen ook met het meerendeel der tuinen het geval is.

BATAVIA, 12 Maart. Op 26 Febr. 11. heeft de raad van justitie alhier uitspraak gedaan in de zaak van de personen van Gibson, gezagvoerder van, en Graham, opperstuurman aan boord van de Amerikaansche schoener

Flirt. Beiden waren beschuldigd van hoog verraad, bestaan hebbende in het trachten om den Sultan van Djambi, door middel van een door eerstgenoemde aan dien Vorst gerigten brief, welke de laatste zoude overbrengen, doch waarin hy door de politie te Palembang verhindert was, tegen het Nederlandsch Indisch Gouvernement op te ruijen. Het openbaar ministerie by dien raad had in deze zaak tegen genoemde personen geëischt: Tepronkstelling onder de galg voor den tyd van een half uur, 12 jaren tuchthuisstraf, waarna altyddurend bannissement uit de Nederl.-Indische bezittingen en ontheffing van alle burgerlyke regten. De raad van justitie heeft by deszelfs vonnis die personen ontslagen van de tegen hen uitgebrachte beschuldiging, doch gelast dat zy in hechtenis zullen verblyven, tot dat deze zaak door het Hoog Gerechtshof van Nederlandsch Indie in revisie behandeld is.

LONDEN, 4 Mei. De handelsvereniging te Manchester heeft een verzoeg aan den kanselier der schatkamer gerigt, ten behoeve van de invoering van het tiendeelig muntstelsel. Zy stelt in het licht, dat de tegenwoordige tyd van vrede en handelsontwikkeling, en het vermeerderde verkeer met de Ver. Staten en Frankryk, waar het bedoelde stelsel bestaat, die invoering dringend vorderen, te meer, daar de jongste goudontdekkingen hierop een beslissenden invloed moeten pitoefenen. Zy draagt voorts een middel voor, om den overgang gemakkelyk te maken.

— 5 Mei. Gisteren heeft de minister van buitenl. zaken eene deputatie der permanente commissie van het vrede-congres by zich ontvangen, onder welke men de HH. Hume, Cobden en Ewart opmerkte. Het doel der deputatie was, aan lord Clarendon eene memorie aan te bieden, waarby wordt aangedrongen, dat in de tusschen Groot-Brittannie en de Ver. Staten hangende tractaten eene bepaling worde vastgesteld, waarby arbitrage als middel van beslichting van volgende moeilijkheden tusschen de beide landen worde aangenomen. De minister antwoordde, dat zeer gewigtige onderhandelingen met de Vereenigde Staten zyn aangeknoopt en dat de beste verstandhouding daarby wordt onderhouden. Niemand was meer dan hy doordrongen van de voordeelen des vredes; het kwam er slechts op aan, om de beste middelen tot deszelfs handhaving te vinden. De inlassing der voorgestelde clause zoude niet onmisbaar deze uitwerking hebben. De geest van den tyd en het gezonde verstand der menschheid zyn veel zekerder waarborgen voor den vrede dan geschreven verbintenissen. Er zyn tegenwoordig gebeurtenissen gerezen, die in elk ander tydvak der geschiedenis oorlog zouden hebben ten gevolge gehad, en evenwel is de vrede niet verbroken geworden. De heer Hume voerde aan, dat de opname der clause een bewys zoude wezen van de goede gezindheid der gouvernementen en van hunnen wensch om den vrede te bewaren. Lord Clarendon zag geen verder inconvenient in het alzo gewyzigde voorstel, doch hy konde niets anders doen, dan te beloven het in naauwgezette overweging te zullen nemen. De heer Cobden beloofde aan Lord Clarendon een bericht van het comité der buitenl. zaken van den Amerik. senaat te zullen toezenden, waarby den President wordt aangeraden, voortaan in de tractaten eene clause van arbitrage op te nemen.

— 7 Mei. Het leggen van den telegrafischen kabel tusschen Dover en Ostende is gisteren ochtend zeer voorspoedig geschied; de snelheid, waarmede de draad werd uitgevierd, was vyf mylen in het uur, hetgeen by den heerschenenden oostenwind vry snel mag worden genoemd. Zoodra de kabel met de Belgische telegrafische linie in verband was gebragt, werd langs dien weg een bericht daarvan aan den uitgever van *The Globe* toege-

(*) De Heer van Hoëvell.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—Juny.

- 11 ven. golet Carlota, Diedenhoven, Jamaica.
ned. „ Adelaida, van Grieken, Bonaire.
13 deen. „ Rigolette, Johnson, St. Domingo.
ven. „ Amistad, Borro, Cumana.
ned. „ Jan Ernst, Anslin, Rio Hacha.
„ bark Jane, Hart, Bonaire.
„ golet Esther, van der Singel, Aruba.
am. brik Walhouding, Dunscomb, Demerary.
ned. boot Maria, Nicolaas, Bonaire.
ven. „ Esperanza, Nicolaas, Bonaire.
14 ned. bark Silania, Capriles, Aruba.
„ golet Diana, Mendez, Rio Hacha.
ven. „ El Coriano, Dominguez, Coro.
15 „ „ Victoria, Garces, Cumarebo.
„ „ Zaëta, Faneyte, Cumarebo.
ned. „ Lafayette, Marconjé, Rio Hacha.
eng. „ Sea Flower, Lawson, Jamaica.
17 ven. stoomb. Bertha Harrassowitz, Conroy,
Pto. Cabello.

UITGEKLAARD.—Juny.

- 10 ned. brik Piet Hein, Spaanderman.
11 eng. golet Laura, Leverock.
ned. „ Morris, Montanus.
„ „ Precilia, Troffel.
ven. bark Abelina, Weever.
ned. boot Mary, Gerard.
13 am. brik Walhouding, Dunscomb.
14 ned. bark Aruba, Vos.
ven. „ Abelina, Weever.
15 am. brik Sarah, Neuman.
gr. golet Esperanza, Vos.
15 ned. „ Jan Ernst, Anslin.
„ bark St. Nicolaas, Martyn.
gr. golet Independencia, Gutierrez.
ven. „ El Coriano, Dominguez.
„ bark Esperanza, Nicolaas.
ned. boot Maria, Nicolaas.
16 „ bark Jane, Hart.
ven. golet Carlota, Diedenhoven.
ned. „ Esther, Vos.
17 ven. „ Victoria, Garces.
deen. „ Rigolette, Johnson.
ned. „ Pietermaai, Kock.
„ „ Antilope, Gnodde.

De Pakket zal op Zondag, den 19 dezer, naar St. Thomas vertrekken en de daarmede te verzendene Brieven-zak des morgens van dien dag, precies te 8 ure, gesloten worden.

Gisteren is de verjaring des geboortedags van Hare Majesteit, onze geëerbiedigde Koningin, op de gebruikelijke wyze in deze kolonie gevierd geworden.

Z. M. Brik de KOERRIER, Kommandant Kapitein Luitenant ter Zee W. H. DITLOF TJASSENS, is verleden Woensdag avond, den 15, van Suriname, laatst van La Guayra, alhier aangekomen. De KOERRIER is den 4 dezer van Paramaribo vertrokken.

Gisteren morgen is Z. M. Schoener de WESP, Kommandant R. C. SLOOS, naar Coro vertrokken.

VENEZUELA. In den loop der week zyn alhier berigten ontvangen van de overkust, vermeldende dat de opstand tegen het Bestuur van Generaal Monagas zich uitbreidde. Er zyn eenige bulletins ontvangen, waaruit blijkt dat er in de laatste dagen der jongst verloopene en het begin dezer maand, op verscheidene plaatsen, als Valencia, Victoria, Maracai, San Sebastian, en elders aan den grooten weg tuschen Caracas en Valencia, schermutselingen hebben plaats gehad tuschen de gouvernementen troepen en de opstandelingen. In deze ontmoetingen hebben beide partyen een aanmerkelyk verlies aan dooden en gekwetsten geleden.

Den 5 en 7 dezer hebben de hoofdstad en twee Cantons der provintie Cumana, Cumana en Cariaco, zich verklaard tegen het Bestuur van Generaal José Gregorio Monagas. De acte van Cariaco is gelykluidend met die van Cumana. Hiervan is eene mededeeling aan het voorloopig Bestuur van Cumana gedaan, gedagteekend den 7 Juny 1853. De afgescheidene provintien zullen zich noemen "Vereenigde Staten van Venezuela."

De geruchten, dat Margaritha het voorbeeld van Cumana zou gevolgd hebben, worden niet bevestigd.

Generaal José Tadeo Monagas bevond zich in Aragua, by Barcelona, aan het hoofd van 800 man infanterie en 300 man kavallerie.

De akte der verklaring van Cumana tegen het Bestuur van José Gregorio Monagas, bevat zeven artikelen en luidt zakelyk als volgt:—

Dat Generaal José Tadeo Monagas zich heeft gekenmerkt door eene zwarte ondank-

baarheid, vestigende zyne heerschappy op de bouwvallen der regten van een heldhaftig volk, hetwelk al de gevaren van den oorlog heeft getrotseerd om liberale instellingen te verkrygen.

Dat de Republiek niet bestierd werd door een president, maar door een dwingeland, die reeds by den aanvang van zyn bestuur begonnen is de verkiezingen, den grondslag van eene constitutionele regering, te vervalschen, en die door geweld van bajonetten en de kuiperyen zyn handlangers daarin slaagde, om zynen broeder tot zynen opvolger te doen kiezen.

De republiek, het werk van heldhaftigheid en groote deugden, verdwynt niet ten gevolge van aangewende roemryke middelen, welke soms door een onverzaagden overwinnaar gebezigd worden, maar door de slechte daden van eenen laaghartige. In weerwil van het 2de en 6de artikel der Constitutie is Venezuela het patrimonium van eene familie geworden, en de dinastie is roemryk door al hare schandelyke handelingen; het is de dinastie der onkunde en der wreedheid.

Wanneer de broeder en opvolger zich ten minste had toegelegd om de welvaart en den voorspoed der Venezolanen te bevorderen, hy zou daardoor eenigermate zyne lage afkomst hebben doen vergeten, alsdan zou de overweldiging, misschien, dragelyk geweest zyn; maar onder het Bestuur van Generaal José Gregorio Monagas ontwikkelden zich en werden aangemoedigd en beloond alle lage hartstogten; het kwaad werd erger. Vleijery en laagheid waren de eenige wegen om tot publieke bedieningen te komen; de deugd werd belaagd, vastheid van karakter vervolgd. De berooving der nationale inkomsten werd stelselmatig, en daarin waren de gezagvoerders en derzelve gunstelingen deelgenooten. Het was eene schande te zien hoe menschen, die zeer onlangs nog bedelaars waren, thans met goud als beladen zyn, en door hunne weelde de armoede van het volk openlyk beleedigen.

Het zedebederf der regering is verschrikelyk. Er bestaat in de geschiedenis geen voorbeeld van eene regering, die het zedebederf zoo ver heeft gebragt. De burgers worden op allerhande wyze onderdrukt en de wetten geschonden, en men heeft nog de onbeschaamdheid van te beweren dat het volk in naam der wetten geregeerd wordt. Geen dictator heeft ooit zoo zeer zyne magt misbruikt.

Wie zal niet met verontwaardiging de middelen aanschouwen, die door Generaal José Gregorio Monagas aangewend worden, om zich zynen broeder tot opvolger te geven, gelyk zyn broeder hem tot opvolger heeft gemaakt, terwyl deze zich alle moeite geeft om de heerschappy der wereld aan zyn persoon te verbinden?

Het is geene regering, welke er bestaat, men werpt dezelve niet omver, en wil ook zulks niet ondernemen; zy is gevallen door de zwaarte harer misbruiken. In dezen jammerlyken toestand gevoelt het volk zich bewogen; de bevolkingen hernemen derzelve oorspronkelyke regten, en de bevolking van Cumana, een der eerste op het stryperk der vryheid en der beschaving, verklaart in de plechtige en vrye uitoefening derzelve soevereiniteit.

1. Dat zy het Bestuur van Generaal José Gregorio Monagas niet meer erkent.

2. Wordt hierby een bondgenootschappelyk gouvernement afgekondigd, als zynde de vorm van regering, welke het meest overeenstemt met de regten harer kinderen, erkennende als een navolgenswaardig voorbeeld de regering der Vereenigde Staten van Noord Amerika.

3. Cumana levert aan de vergetelheid al het verledene, en als een schitterende blyk dezer verhevene gevoelens, opent zy hare poorten voor al de Venezolanen, die zich buiten de Republiek bevinden, ten gevolge van staatkundige gebeurtenissen, van welken aard ook.

4. Al de wetten zullen in werking blyven, welke niet in stryd zyn met deze openlyke verklaring.

5. Er wordt een voorloopig gouvernement daargesteld, bestaande als volgt: de voornaamste leden zyn de Heeren José del Carmen Guevara, Estanislao Rendon en Pedro Lucas Maiz, als plaatsvervangers Lorenzo Prado, Bartolomé Milá de la Roca en José Gervacio Sotillo; als secretarissen Doctor Mauricio Barrisbeitia en Licenciado José Manuel Grau.

6. Het voorloopig Bestuur wordt hierby gemagtigd om op zynen tyd de vergaderingen der afgevaardigden van de kantons byeen te roepen, ten einde te voorzien in de inwendige organisatie der provintie.

7. Het behoudt zich voor te beraadslagen

over het byeenroepen van een nationaal Congres, zoodra de stemmen der andere provintien zich hiermede zullen vereenigd hebben.

Cumana 5 Juny 1853.

Hier volgt een aantal onderteekeningen, waarvan de twee eersten José Carmen Guevara en Estanislao Rendon.

NIEUW GRENADA. Op den 20 Mei jl., hadden er te Bogota eenige ongeregelde plaatsen, verwekt door het werkvolk. In eenen brief, gedagteekend Rio de la Hacha 9 Juny vindt men eenige byzonderheden, betreffende deze ongelukkige gebeurtenis, waarbij men het verlies van menschen levens te betreuren heeft.

Naar luid van dezen brief had het werkvolk der fabrieken een verzoekschrift aan het Congres ingediend, waarin verlangd werd om de invoerregten op de soorten manufacturen, welke door hen gefabriceerd worden, te verhoogen. Het verzoekschrift kwam in de kamer der vertegenwoordigers op het tydstip dat de Senaat bezig was over het wetsontwerp betreffende de invoerregten te beraadslagen; diensgevolge besloot de kamer hetzelfde naar den Senaat te zenden. Dit besluit gaf groote ontevredenheid aan de rekwestranten; zy vorderden dat de kamer al dadelyk over hun verzoek zou beraadslagen en besluit nemen.

De kamer scheen hierop geen gevolg te hebben gegeven. Hierop begon men te bedreigen en buitensporigheden te plegen, zoo dat de vergadering gesloten moest worden. Toen de leden buiten de vergadering gekomen waren, werden zy aangerand met de kreten van "weg met de representanten," en van woorden kwam men tot daden. In dezen stryd verloor een van het werkvolk het leven en een ander werd gewond door een dolksteek. Een der representanten bekwam ook eene wonde.

Naar luid van een ander berigt hadden drie leden der kamer het leven in dezen stryd verloren, en was er onder het volk een grooter verlies aan dooden en gekwetsten.

De oloop van het volk was zeer groot en moest door de krygsmagt uit een gedreven worden. Ten gevolge van genomene maatregelen door het Bestuur werd de rust der hoofdstad niet verder gestoord.

JAMAICA. Uit eene particuliere mededeeling uit Jamaica aan de *Courier des Etats Unis*, onder dagteekening van Mei 1853, blykt het, dat Jamaica tot eene vrye haven is verklaard, namelyk dat de invoer regten zeer verminderd is geworden, dermate dat eene lading, bestaande uit 800 vaten spek en 400 vaten tarwe meel, waarvoor volgens het oude tarief \$ 4,600 aan invoerregten moest betaald worden, men volgens het nieuwe tarief, dat met primo Mei in werking kwam, niet meer dan \$ 250 zou te betalen hebben.

Men maakt echter daarby de aanmerking dat deze buitengewone vermindering der invoer regten een Parlementair misverstand moet zyn, en dat de zekerheid er van eerst kan vernomen worden, wanneer the House of Assembly, dat thans verdaagd is, deszelfs zitting zal hervat hebben en met den Kolonialen Raad over het budget en het tarief overeen zal gekomen zyn.

Reeds sedert eenigen tyd bestond er verschil van gevoelens tuschen the House of Assembly en den Kolonialen Raad, en na dat de begrootingswetten en het wetsontwerp, welke door de kamer waren aangenomen, tot drie malen toe door den Kolonialen Raad waren verworpen geworden, verklaarde de kamer niet in staat te zyn langer in overeenstemming met den Raad over de belangen der kolonie te kunnen werken. De Raad heeft op zyne beurt deze verklaring van de kamer als "eene schending van parlementaire gebruiken" en als "eene grove beleediging aan denzelfden gedaan" beschouwd.— De Gouverneur is hierop tuschen beide gekomen en de zittingen der Kamer tot den 17 Mei geschorst, in de hoop dat de gemoederen intusschen zouden bedaren. Men twyfelde echter hieraan zeer.

De reeders van het vermaarde Clipper schip de *Sovereign of the Seas*, dat onlangs den overtocht van Honolulu te Nieuw York in 84 dagen heeft afgelegd, hebben aangeboden eene weddenschap aantegaan voor de som van \$ 10,000, dat geen vaartuig den overtocht van Nieuw York naar San Francisco zoo spoedig zal doen als hun vaartuig.

De Heer H. W. Webb, scheepsbouwmeester, heeft de weddenschap aangenomen met het Clipper schip *Young America*, dat nu pas van stapel geloopt is. De beide vaartuigen moeten eene volle lading aan boord hebben en kunnen op denzelfden dag te zamen, of het eene later dan het andere, echter niet langer dan eene maand, vertrekken. De overtocht is 7000 mylen lang.

